

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 16 augustus 2026 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. H. Schipaanboord*

Zingen: Weerklank 489 (Liederen van schuldbelijdenis en vergeving)

1 Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden,
van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan,
als aarde_en hemel ondergaan.

2 Het is het eeuwige erbarmen,
dat mijn besef te boven gaat,
het zijn de liefdevolle armen,
het is zijn hart, dat openstaat.
Hij noodt de zondaar, Hij vergeeft
die Hem het hart gebroken heeft.

3 O afgrond, waarin alle zonden
verzinken en niet meer bestaan!
O diep geheim van Christus' wonden, -
het oordeel is te niet gedaan!
O Heer, uw bloed roept voor altijd:
barmhartigheid, barmhartigheid!

4 Daarop wil ik gelovig bouwen,
getroost, wat mij ook wedervaart
mij aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid
oneindige barmhartigheid.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 118 (Oude Berijming)

7 De *HEER* is mij tot hulp en sterkte:
Hij is mijn lied, mijn psalmgezing.
Hij was het, die mijn heil bewerkte,
Dies loof ik Hem mijn leven lang.
Men hoort der vromen tent weergalmen
Van hulp en heil, ons aangebracht
Daar zingt men blij, met dankbre psalmen:
'Gods rechterhand doet grote kracht.'

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 118 (Oude Berijming)

8 Gods *rechterhand* is hoog verheven
Des *HEEREN* sterke rechterhand
Doet *door haar daan de wereld* beven,
Houdt *door haar kracht Gods volk* in stand.
Ik *zal door 's vijands zwaard* niet sterven,
Maar *leven, en des HEEREN daan*,
Waardoor *wij zoveel heil verwerven*,
Elk, *tot Zijn eer, doen gadeslaan*.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Numeri 13 vers 1 - 3

Bevel om Kanaän te verkennen

¹ De HEERE sprak tot Mozes:

² Stuur mannen voor u uit om het land Kanaän te verkennen, dat Ik aan de Israëlieten geven zal; u moet één man per stam van zijn vaders sturen, elk een leider onder hen.

³ Mozes stuurde hen uit de woestijn Paran, op bevel van de HEERE. Al die mannen waren hoofden van de Israëlieten.

Schriftlezing: Numeri 13 vers 25 - 33

²⁵ Daarna keerden zij terug van het verkennen van het land, na verloop van veertig dagen.

²⁶ Zij gingen op weg en kwamen bij Mozes en bij Aäron, en bij heel de gemeenschap van de Israëlieten, in de woestijn Paran, bij Kades. En zij brachten aan hen en heel de gemeenschap verslag uit en toonden hun de vruchten van het land.

²⁷ Zij vertelden *het Mozes* en zeiden: Wij zijn in dat land gekomen waarheen u ons gestuurd hebt, en werkelijk, het vloeit over van melk en honing, en dit is zijn vrucht.

²⁸ Het volk echter dat in dat land woont, is sterk, de steden zijn versterkt *en* heel groot, en ook hebben wij daar nakomelingen van Enak gezien.

²⁹ In het Zuiderland woont Amalek, in het bergland *wonen* de Hethieten, de Jebusieten en de Amorieten, aan de zee en aan de oever van de Jordaan wonen de Kanaänieten.

³⁰ Toen bracht Kaleb het volk tegenover Mozes tot bedaren, en zei: Laten wij vrijmoedig optrekken, wij zullen het *land* in bezit nemen, want wij zullen het zeker overmeesteren.

³¹ Maar de mannen die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij kunnen tegen dat volk niet optrekken, want het is sterker dan wij.

³² En zij lieten een kwaad gerucht uitgaan bij de Israëlieten over het land dat zij verkend hadden, door te zeggen: Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een land dat zijn inwoners verslindt, en heel het volk dat wij in het midden daarvan gezien hebben, *bestaat uit* mannen van grote lengte.

³³ Wij hebben er ook reuzen gezien, nakomelingen van Enak, *afkomstig* van de reuzen. Wij waren in onze *eigen* ogen als sprinkhanen, en zo waren wij ook in hun ogen.

Schriftlezing: Numeri 14 vers 1 - 12

Het morrende volk gestraft

¹ Toen begon heel de gemeenschap *luid te weklagen* en bleef het volk in die nacht luid jammeren.

² Al de Israëlieten morden tegen Mozes en tegen Aäron. Heel de gemeenschap zei tegen hen: Waren wij

maar in het land Egypte of in deze woestijn gestorven! Waren wij maar gestorven!

³ Waarom brengt de HEERE ons dan naar dit land, zodat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen en onze kleine kinderen tot prooi worden *van de vijand*? Zou het niet beter voor ons zijn naar Egypte terug te keren?

⁴ En zij zeiden tegen elkaar: Laten wij een hoofd aanstellen en naar Egypte terugkeren!

⁵ Toen wierpen Mozes en Aäron zich met hun gezicht *ter aarde*, voor heel de verzamelde gemeenschap van de Israëlieten.

⁶ En Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, *twee* van hen die het land verkend hadden, scheurden hun kleren,

⁷ en zeiden tegen heel de gemeenschap van de Israëlieten: Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een bijzonder goed land.

⁸ Als de HEERE ons genegen is, zal Hij ons in dat land brengen en zal Hij het ons geven, een land dat overvloeit van melk en honing.

⁹ Alleen, kom tegen de HEERE niet in opstand, en u, wees niet bevreesd voor de bevolking van het land, want zij zijn ons tot voedsel, hun schaduw is van hen geweken, en de HEERE is met ons. Wees niet bevreesd voor hen!

¹⁰ Toen zei heel de gemeenschap dat men hen met stenen moest stenigen. Maar de heerlijkheid van de HEERE verscheen in de tent van ontmoeting, voor al de Israëlieten.

¹¹ En de HEERE zei tegen Mozes: Hoelang zal dit volk Mij *nog* verwerpen? En hoelang zullen zij niet in Mij geloven, ondanks al de tekenen die Ik in het midden van hen gedaan heb?

¹² Ik zal het met de pest treffen en Ik zal het verstoten, en Ik zal u tot een groter en machtiger volk maken dan dit is.

Schriftlezing: Numeri 14 vers 22 - 24

²² Want al de mannen die Mijn heerlijkheid gezien hebben en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en die Mij nu al tien keer op de proef gesteld hebben en niet naar Mijn stem hebben geluisterd,

²³ zij zullen het land dat Ik hun vaders gezwoeren heb, niet zien! Ja, geen van allen die Mij verworpen hebben, zullen het zien!

²⁴ Maar Mijn dienaar Kaleb, omdat in hem een andere geest was en hij erin volhard heeft Mij na *te volgen*, hem zal Ik brengen in het land waar hij geweest is, en zijn nageslacht zal het in bezit nemen.

Zingen: Psalm 106 (Oude Berijming)

14 Zij hebben 't langgewenste land
Versmaad uit strafbaar onverstand,
En niet geloofd aan 's HEEREN woorden.
Zij morden daaglijks in hun tent,
Dewijl zij naar Zijn stem niet hoorden,
Hoe duidelijk ook aan hen bekend.

Prediking

Zingen: Psalm 106 (Oude Berijming)

26 Geloofd zij *Isrels grote* God!

Zijn *gunst* *schenk' ons dit* heilgenot

Zo *zullen* wij Zijn *goedheid* danken.

Dat *al wat* leeft, Hem *eeuwig* eer'!

Al 't volk *zegg' 'amen' op mijn* klanken

Juich, *aarde, loof den* Opperheer!

Dankgebed en Voorbeden**Inzameling van de gaven****Zingen: Psalm 135 (Oude Berijming)**

2 God is *goed, looft Hem te* zaam

Met *gezang en* snarenspeel.

Prijst Zijn *liefelijke* Naam,

Want de *HEER heeft* *Israel,*

Zich ten *eigendom* geschikt,

Jacob *door Zijn* heil verkwikt.

Zegen